

Oktober 1990 Løssalg kr 13.- (Verdi kr.14.-)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88 173
Telefon BAI: 033-88 222
Postgiro: 0823 0315087

Veierlendingen

Nummer 5. Argang 2.

“Mikkel” har igjen gjort inntreden på Øya

Til alle hønseeieres store fortvilelse. Mikkel er som kjent en “rev” i hønsegården. Men han gjør mye nytte også, han har absolutt sin eksistensberettigelse i naturen. Dessuten er han innhyllet i et slør av myter. Revens rykte er omtrent det samme i alle land. Overalt blir den betraktet som symbolet på lurhet, falskhet og snedighet, men er samtidig i besittelse av en viss røveraktig eleganse.

Vi har ikke funnet ut hvordan den er kommet hit til Veierland. Reven synes å være spesielt tam og det er en mulighet for at den er satt ut, men mest trolig har den svømt over fra Stokke eller Sandefjord. I alle tilfelle har hyttegjester vest på Øya hatt den i delvis pensjon i sommer. Flere har gitt den mat og reven har latt folk helt inn på seg. Den har endog vært på trammen til folk, og tigget mat, nesten som en hund. Reven er ikke stor, det dreier seg antageligvis om en hvalp, og pelsen skal vær sjeldent vakker.

I vill og naturlig tilstand er reven mest aktiv om natten. Det er da den er på jakt etter mat. Og det er ikke småtterier Mikkel kan sette til livs. Smågnagere som mus og rotter står øverst på menyen, og den kan, om jakten har vært vellykket, legge i seg 20 - 30 slike i løpet av en natt. Om våren gjør han stor skade i fuglereder som ligger på bakken. Måke- og fasanegg samt ditto kyllinger går ned på høykant om der gis en anledning. Samt voksen fugl. Ser du en fjærhaug hvor fjærene er bitt over i fjærfestet, altså hvor fjærfestet er borte, kan du være sikker på at Mikkel har vært på pletten (rovfugl drar gjerne fjærene hele ut, én og én). Istykker- gnagde knokler fra fuglen er også et tydelig tegn.

Den gir seg også i kast med harer og kaniner, og sjeldnere, men det forekommer, rådyr. Da helst svakere dyr, eller forlatte kalver. Pinnsvin kan den også fortære. Det fortelles at reven har en spesiell måte å få frem et sammenrullet pinnsvin på. Vi har aldri sett dette, men det sies at reven later vannet på pinnsvinet. Dette retter seg så ut i ren forfjam-

selse og ubehag. Dermed er det servert.

Reven parer seg i februar. Da samler flere hanner seg rundt hunnen. Slosskamper og gjøing hører med til dagens orden, inntil den beste hannen går av med seieren.

Mikkeline er en kjærlig mor for ungene som fødes i april / mai måned. Hun leker med dem og innfører dem i jaktens mysterier.

(Forts. s.11)

Veierlendingen

Redaktører: Per Arve Carlsen og Bjørn Arve Iversen

Butikken på Veierland

For noen år siden kunne vi lese i Morgenbladet at om "50 år vil all butikkhandel foregå fra kundens egen stue". I dag ser vi at dette faktisk er i ferd med å skje. Stadig mer kjøpes på postordre og datashopping er kommet, sansynligvis for å bli. Således kan det se ut som om Veierland Landhandel på sikt er i samme båt som Bikuben og Farmandstredet.

Men slik er det ikke. En handler nemlig ikke bare for å skaffe mat og slips. Selve kjøpingen er (kan være) en fritidsformøyelse. Og dette gjelder mer og mer. Med søndagsåpent i magasinene drar hele familien på handletur.

Det er fortsatt koselig å handle i Veierland Landhandel. Jeg tror ikke det finnes en eneste forretning i hele verden med så mye kjentfolk. Her kjenner vi alle, både betjening og kunder.

En fortvilt butikkeier skrev i Dagbladet at "jeg har gjentatte ganger opplevd at matvaresentrene i utsalgspriser, på enkelte varer, har kunnet ligge under vår pris på samme varen". For Veierland Landhandel kommer frakten i tillegg.

Det sier seg selv at Veierland Landhandel må kjempe en konstant kamp for å leve videre. Dette er en kamp som aldri kan vinnes, men den behøver heller ikke tapes. For å unngå at kampen tapes er vi avhengig av en kreativ ledelse, hyggelig og profesjonell betjening og ikke minst trofaste kunder.

Det er bare noen dager siden Vindal Handel på Tømmerholt ga seg. Måtte det aldri skje med vår butikk.

Så kjære butikkeiere, vær kreative, tilpass butikken til skiftende behov og publikums skiftende ønsker. Kjære betjening vær blide, yd service og gi oss den underholdning vi vil ha. Kjære medkunder, vær trofaste.

Eller som det het i Handelsdepartementets nærbutikk-kampanje i 1976: **Bruk nærbutikken så blir den ikke borte!**

Husk øsekar i båten!

Ros og Ris

*Synes du noen er litt skryt verd?
Gjør det her!*

Veierlendingen har mottatt en gav på kr 100.- fra en av øya's eldre herrer. Ros og takk fra redaksjonen. (red. 2)

Ris til Tvilling Grønn som galer i tre timer hver morgen. Savner han damer? Han har 4. (red. 2)

Ros til dere lesere som har blitt så flinke til å skrive til avisa vår. (red. 2)

Ros til festkomitéen og Kari Paulsen for den fantastiske musikken ved siste fest. Veierland er ikke lenger det samme.

Ros til Flekkerøya ved Kristiansand. Der har kvinnene endelig fått stemmerett ved vel-møtene.

Ros til det sittende styret. De har klart å skrape sammen nok penger til årets utgifter. Men de er slitne.

Ris til herrene som slo i stykker Arne og Bjørgs statuer ved siste fest. Bruk hue!

Ros til den som vil lære Iversen og mig selv og alle andre å danse Swing.

Ros til Bente og Lasse for at de planter jordbær på Alby. Det er det beste vi vet, nest etter pizza.

Ros til de som har malt kirken på dugnad. Hele øya har derigjennom fått en ansiktsløftning.

Ros til Veierland vel igjen. Nå er det registrert flere som ønsker å flytte hit, enn som vil flytte herfra. Markedsføring virker.

Trossa på fergen kan være farlig. Hold god avstand ved fortøyning!

Halvgamle nyheter og småplukk

Kristelig Folkeparti

stemte mot 0-konsesjon på Nøtterøy. Kjenner partiets representanter til resultatet av folkeavstemningen her ute? Eller har vi ingen representanter i KrF? (red. 2)

Høyre stemte mot 0-konsesjon på Nøtterøy. Kjenner partiets representanter til resultatet av folkeavstemningen her ute? Eller har vi ingen representanter i Høyre? (red. 2)

Høyre og Kristelig Folkeparti klarte tilsammen å nedstemme våre representanter i formannskapet når forslaget om 0-konsesjon var oppe. (red. 2)

Vi har fått et kjempehyggelig brev fra Afrika. Nærmere bestemt fra Halfdan Brekke i Chalimbana, Zambia. For nybyggere kan vi opplyse at Halfdan bodde her i to år med sine 2 afrikanske barn Lilly og Edvard (Eddy). Vi skal hilse så mye.

Sammen med brevet har vi fått noe han kaller "smårusk". Det er prosa fra det afrikanske dagligliv og små dikt fra de to årene på Veierland.

Og vi tror vi kan vente mer... Gled dere. (red. 2)

Bente og Lasse

er sterkt plaget av rådyr i jordbæråkeren. De nye plantene er tydeligvis en ettertraktet delikatesse. Gjerde vurderes. Paret har satt 10 000 jordbærplanter. 5000 Corona og 5000 Senga Sengana. Vi kjenner godt til det siste slaget, men Corona var ukjent. Lasse forteller at disse bærene er en uke tidligere modne, de er mye brukt, men først fra i år. Det skal ellers være store og gode bær..

Vi har fått kritikk

for å være guttete, vi er kanskje det? Jeg får vel prøve å være litt mer femi da. (red. 2)

Solveig M. Torgersen

holder biblioteket åpent hver onsdag fra 18.30 til 19.30. Og på tirsdager, når barnehagen er åpen. Omtrent på den tiden du henter posten. Husk at ubetalte regninger er gode bokmerker, en stund.

Hva er litt svart, litt blankt, har en spiseskje av Klyves honning og smaker som tusen skoger fulle av hvitveis og syngende svartrost?

Schwar kommer schenere.

Skattepengene

kommer i midten av november. Likningskontoret har fått nytt tlf.nr. Nemlig 23580.

Som landets eneste

lokalavis vil vi gi værmelding for en hel måned fremover.: Været frem til november vil bli vekslende. Noe regn, noe sol. En del vind, kjølige netter (ligg tettere) og noen milde netter. Vekslende temperatur, men stort sett noe kjøligere.

Olav Edje Ernstsens, Danmark ønsker å leie hytte på Øya neste sommer. Vi har adressen.

Butikken

innfører som en prøveordning, nye åpningstider fra 1. okt. Kl. 10⁰⁰ - 13⁰⁰ man. - lørd., samt fra 17⁰⁰ - 19⁰⁰ man. - fred.

Rådyrjakten

Egil har fått fellingstillatelse på ett dyr i høst, og er eneste jeger.

Tre små Veierlendinger,

to alen lange ble forleden knepet for butikknasking i Farmannstredet. De har tydeligvis ikke lært av episodene med de eldre ungdommene tidligere i år.

Litt selvskryt:

Veierlendingen har nå lesere i hele skandinavia, flere steder i Europa, abonnenter i Afrika og i Amerika. Vi mangler bare Asia og Australia.

Familien Sandereid

har kjøpt ny brukt-båt. Vi gratulerer. Jorunn og Ray skal selge sin. Vi beklager.

Betty Ann

er fornøyd med sesongen. Hun vil åpne godtebutikken igjen neste vår.

Det er liv

i Rispestua. Kommunen har bevilget penger, og gjennom tiltakskontoret har man skaffet mannskap til legging av gulvet, til himling og til paneling innvendig. Grua er ferdig. Øyvind Løken håper at stua skal stå ferdig i løpet av vinteren.

Det finnes faktisk folk

fra Veierland som kunne tenke seg å stå for driften av Fergen. Det arbeides på spreng for å få i stand en modell som alle, især Øya's befolkning kan akseptere.

Vi venter på

en ny familie i Våg's hus på Vestgården. De har to jenter. 3 og 12 år gamle

Red. 2 sin hane

er blitt voksen. Og galer eggene hele dagen. Særlig tidlig om morgenen. Rett utenfor soveværelset.

Styret i Veierland vel

prøver å refinansiere lånene, slik at de årlige utgiftene kommer ned mot 40.000,- kroner.

Kornhøsten

har vært god for gårdbrukerne våre. Det går rykter om at noe av kornet falt på dypt vann ved overfarten, men vedkommende var heldigvis forsikret.

Leserbrev

Ta ikke gleden fra oss

Kirken vår var forferdelig malingslitt, nærmest grønn og grå. Noe måtte gjøres. Hva med dugnad? Vi snakket med sogneprest og ordfører. Kunne vi gjøre jobben skulle kommunen holde maling. Budstikka gikk. Kirken ble vasket og skrapet.

Så satte maling-gjengen i gang. Hvor mange kvelder/timer vi jobbet vites ikke, men vi hadde stor glede av jobben, mye morro og ikke minst, pausen med vaffer, kaker, kaffe, saft og historier (sanne). Masse latter.

“Vi som i tillegg følte gleden over å ha gjort en god jobb, så resultatet av innsatsen. Kanskje det er noe av dette som mangler i samfunnet i dag.”

Mange mennesker kom, fra øya og med ferja. Kaffe, mat og fin underholdning på kirkebakken.

Så gikk vi inn, kirken ble så godt som full. Nydelig sang og musikk, en fin preken. Alt så fint gjennomført og til slutt et orgelspill så fint at vi nesten måtte spørre: “Har vi fått nytt orgel?”

En opplevelse for alle som var tilstede, men kanskje størst for oss som hadde vært med og malt kirken. Vi som i tillegg følte gleden over å ha gjort en god jobb, så resultatet av innsatsen.

skjønner norsk. Så tenk på det før dere setter dere inn i kjøretøyet deres. Det ville være forferdelig hvis dere skulle kjørt på noen barn.

Vi mener at man ikke skal måtte være redd for barna våre på Veierland. Det burde være en

“Det er mange uoversiktlige steder her ute.”

selvfølge at vi kan slippe barna trygt ut uten at de kan bli kjørt ned av motorkjøretøy som ikke holder fartsgrensen på 30 km i timen.

Laila Andersen
Betty Ann Nilsen
Elisabeth Schmedling

Det var en stor kveld da vi ryddet bort malerspenn, stiger og underlagsmateriell, rakte og sopte rundt kirken. Ja, arbeidsgledden var så stor at vi ryddet utenfor gjerdet også.

Uthuset var forferdelig. Vi måtte få tatt det før Olsokaften, men først måtte vi få fasanen (?) unna. Etter en god ukes pause, gikk vi løs på uthuset. Vasket, skrapte og malte to strøk. Noen dårlige taksten ble oppdaget både på kirken og uthuset. De ble skiftet ut. Tette tak er viktig.

Men flaggstangstengene da, de trengte da virkelig et strøk de også? Fram med skrape og malekost.

Det var en glad og stolt gjeng som Olsokaften gikk i kirke og kunne beundre sitt verk. Kirken lyste og skinte, og flaggen vaiet fra nymalte stenger.

Kanskje er det noe av dette som mangler i samfunnet i dag.

Så kjære “Veierlendingen” ta ikke gleden fra oss som har gjort dette med slike sure oppstøt som du kom med i “Til kommunen” på side 4 i forrige nummer. Det gagnar hverken deg eller Veierland.

Hilsen Kakegjengen

Til alle som har kjøretøy på Veierland

Vi er en del småbarnmødre som bor nær veien her ute. Vi er redde for barna våre. Dere tjener ikke så mye på å trække så hardt på gassen. Det er så mange uoversiktlige plasser her ute som barn kan komme fykende ut av. Og vi mødre synes det er forferdelig at det må skje en ulykke før dere

Trafikken på Veierland

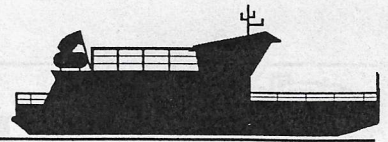
Jeg har lenge hatt lyst til å skrive noen få ord om “Trafikken” på Veierland, men det er vel kanskje det samme som å stikke handa i et vepsebol,- siden jeg til stadighet er å observere i bil rundt på veiene her ute. Jeg tar nå allikevel sjansen.

De fleste veiene her ute er kommunale og til bruk for alle, enten de kjører traktor, bil, moped, sykkel eller går, og det er fler og fler av oss som blir motoriserte, det er nok en utvikling som vanskelig lar seg stanse.

De jeg er bekymret for i øyeblikket er syklistene, d.v.s. barna våre og noen voksne. For meg så ser det ut som at det å lære barna

(Forts. s.7)

Vi har fått Afrikabrev

Fra Halfdan Brekke, Oslebakke.

Han ber oss hilse, og vil gjerne ha brev med smånytt fra Øya. Adressen finner du på side ti. H. Brekke har også sendt oss noen små varme dikt som vi presenterer etter som vinteren griper tak.

I går fikk vi ny hane. Den gamle hadde gjennom årene trofast og sterkt tatt seg av alle sine plikter, og hadde sett slekter komme og gå alle hønens og hanekyllingers vei. For en måned siden var den blitt geleidet samme veien.

Og så i går, en tidlig varm morgen, kom ei lita 9 - 10 års jente gående bortover stien med ei diger korg på hodet. Korga hadde både lokk og pustehull. Hun svingte inn på tunet og satte ærbødig korga ned foran føttene mine, der jeg satt på en grasmatte i skyggen av mangotréet.

Så rettet hun seg opp og neide. For her neier alle jenter, i alle aldre, enten de får noe, gir noe eller skal til å si noe. Jeg tok av lokket, og der nede sto en praktfull hane av det slaget med brun-svarte fjær som skjærer i det grønne når sola treffer fra den riktige vinkel.

“Zikomo” sa jeg, og “zikomo” sa jenta. For her sier vi takk både når vi får noe og når vi gir noe som blir akseptert. Det er fin-kultur av det mest utsøkte slaget. I sammenligning er “værsågod” rene fornærmelsen.

Hanen ble satt på frifot og ble behørig og blygt ønsket velkommen av 12 høne-enker. Den tok seg så de nødvendige turer rundt i terrenget for å finne beiteplasser og sovested.

Jenta skulle hilse fra sin far, min gamle venn Chisseno. Han skulle komme innom såsnart malariæen hadde sluppet taket. Hanen var velkomstgaven etter min tilbakekomst fra Norge. Så tok hun korga, neide og begynte på sin 2 timer lange vandring langs stien hjem igjen.

Ved solnedgang fløy hanen opp i toppen av mangotréet, mens hans nye familie satte seg til å sove i greinene lenger nede.

Ved soloppgang satte hanen i gang med å forkynde sitt budskap. På forståelig norsk var vel budskapet omtrent dette: “Jeg er Brekke’s nye hane. Har dere hørt? Meld videre.”

Og responsen kom. Før soloppgang visste hele Zambia og deler av nabolanda at Brekke hadde fått ny hane.

Afrikanske haner kjenner ingen landegrenser. De kommuniserer like raskt som noen telegraf. Det en zambesisk hane vet å berette i nattens mulm, har en nigeriansk hane fått del i før dagen gryr.

I fjor hørte jeg Klyves hane på Veierland. Den gol og gol. Det fantes ikke svar. Eneste hanen i Vestfold kan ikke vente svar fra siste hanen i Østfold, Hedmark eller Sogn og Fjordane.

(Fortsettelse fra forrige side – “Trafikken på Veierland”)

LESERBREV

våre de enkleste trafikkregler ikke gjelder her ute, som f. eks. å sykle på høyre side av veien (Mine egne barn inkludert, jeg har slett ikke gjort jobben min!).

“Hvem sitter igjen med skylda? Å kjøre på noen er en alvorlig sak.”

Jeg har hatt to tilfeller i sommer som virkelig har fått meg til å tenke. Første gangen kom jeg kjørende i bil, hadde akkurat passert huset til “Post-Britt” og skulle på brygga. Rundt svingen foran meg kommer det en gutt i full fart og i feil side, - heldigvis, jeg hadde selv liten fart (20 km. i timen) og fikk slengt bilen langt over til siden og stoppet. Syklisten forsøkte å stoppe, flere

ganger, men fikk ikke stanset sykkelen (og da nesten i grøfta) før han var oppe på siden av bilen. Denne gangen gikk det bra.

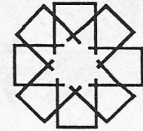
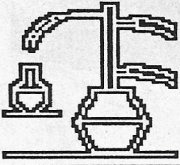
Andre tilfellet jeg var ute for var på akkurat samme plass, men da var jeg selv på sykkel i sammen med mine barn. Minstemann “hev” seg utfor bakken, sto og trådte pedalene halve veien ned, la seg elegant over i feil side og rundet svingen i en farlig fart! Hadde det der kommet en bil, traktor, moped, syklist - de hadde ikke hatt sjanse til å unngå en kollisjon.

Hvem sitter igjen med skylda? Det å kjøre på en syklist er en alvorlig sak. Det er mange uoversiktlige svinger på Veierland.

Jorun Beecher

(Forts. s.11)

Heiner's lille biodo

Bedre enn en gammeldass

(BAI) Dette er en liten biodo som Heiner (byggmester og oppfinner) laget til en barnehave i Christiania (Danmark) i 1978. Doen ser grei ut, men må vel ha vært i minste laget for en barnehave med 10 barn. Et pluss med denne modellen er at det er benyttet brukte materialer i alle komponenter.

Dette må da være laget med tanke på de små Veierlandshytter som brukes noen få måneder hvert år. Ved vanlig hyttebruk vil en nok kunne klare seg med en tømning pr. år.

Selve beholderen er en av disse blå kjemikalietønne de fleste av oss har sett. Enten på steder der de skal være, eller på steder der de slett ikke hører hjemme.

Tønne bør isoleres. Dette er ikke for å holde stompen varm, men for at de små dyrene som kravler og kryper (Uæbleughg) skal kravle å krype enda mer. Står tønna i sola og bruken begrenses til de to aller varmeste måneder i året kan du nok klare deg uten isolasjon og varme. Begge deler anbefales imidlertid på det varmeste. Veierland er nok en herlig øy, med det er enda et stykke til solkysten.

I fronten er det montert en bølge uten bunn. Gjennom denne slippes nødvendig luft inn i doen.

Så kommer det mest ubehaglige da: Gjennom denne luken skal doen tømmes.

Jeg kan imidlertid opplyse at ulempene ved å måtte tømme en slik do mer enn oppveies av den enorme tilfredsstillelse det er å gjøre fra seg i et selvbygget toalett. Du har jo bygget en liten miniverden der livet går sin gang. Fluer — egg — mark — fluer — mark — egg — mark — ....

Ett stykke oppe i dotønna monterte Heiner en rist. Ta det du har. En kakerist, grillristen, noe fra et netting-gjerde. Heiner brukte et ryggstøtten i et bilsete.

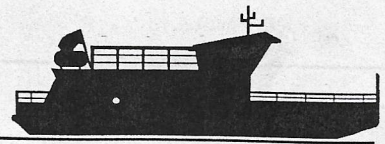
Luft er det som får dette til å bli noe helt annet en en vanlig utedo. For å få luftingen til å fungere trenger du tre ting.

- Avtrekksvifte
Her montert inne i en liten plastbøtte på utløpet (alltid på utløpssiden så holder du lukten inne i doen). Avtrekksrøret føres godt over tak og isoleres.
- Ventil som slipper inn luft
Dette er den tidligere beskrevne tømme luken.
- Rist
Hindrer at massen pakkes for tett sammen. Du må prøve deg frem med maskettheten i risten, men et tips er grove masker. Passerer massen for raskt forbi risten hiver du på torv som legger seg oppå risten og tetter denne.
- Varme
Det vil nok desverre være nødvendig med litt varme. Dette er ikke noe for uerfarne. Føler du deg usikker så prøv en elektriker. Føler han seg usikker så pass på at han bruker selvregulerende varmekabel.

Vær så god. Nå vet du hva du skal bruke vinteren til. Redaksjonen gleder seg til å komme på besøk. Brukertest kan bli aktuelt.

Veierland Rundt 1990

Referat

Lørdag 21/7 ble sommerens seil-erhøydepunkt på Veierland avviklet. Forholdene var de beste — fin nordavind og deilig sol. Veierland Rundt regattaen 1990 samlet 36 farkoster til dyst om de fire vandrepokalene:

- Raskeste båt, stor bane (rundt Veierland)
- Raskeste brett, stor bane
- Raskeste båt, liten bane (Hesteholmen og blåskjellfarmen)
- Raskeste brett, liten bane

Klokken 13.00 la 9 seilbrett og 23 båter i vei fra Tangen (Båsløkkka — Red. 2) i frisk nordavind. I god tid for aftensmat var 8 brett og alle båtene i mål.

Ett kvarter etter "de store" la 3 "optimister" og et seilbrett med mini-rigg i vei, og samtlige var i mål i løpet av 20 minutter.

RESULTATER STOR BANE

Klasse seilbrett "Racer":

1. Christen Møller
1.13.33
2. Hans Christian Flecher
1.13.57

Klasse seilbrett "Tur":

1. Eivind Møller
1.32.56
2. Ove Christian Jødal
1.34.10
3. Øyvind Brøymer
1.44.42
4. Herman Krogh
1.49.13
5. Kjetil Hognestad
1.59.20
6. Georg Graff-Vang
2.03.20

Klasse Laser/Europajolle:

1. Pål Raum, Laser
1.29.38

2. Christian Cook, Laser
1.32.58
3. Anders Eyde, Europajolle
1.33.25
4. Ellen Catrine Jor L'orange, Laser
1.33.27
5. Odd Jacob Fritzner, Laser
1.35.35
6. Frode Antun, Laser
1.38.45

Klasse Havseiler (m mannskap):

1. Bjørn Christensen, Comfort 30
1.21.10
2. Steinar Husby, Joj 30
1.22.12
3. Morten L'Abbée-Lund
1.24.02

Klasse "Lett Blanding":

1. Johan Lexow, BB 17
1.39.42
2. Anne Kathrine og Kristian Kalager, BB 11
1.41.12
3. Bernt Ole Christensen, Stor Triss
1.43.54
4. Kjell Erik L'Abbée-Lund, Oslojolle
1.46.45
5. Andal og Jacobsen, Oslojolle
1.50.37
6. John Arff-Pettersen, Askeladden

Klasse Yngling:

1. Carsten Butenschøn
1.31.48
2. Hammer og Westrum
1.32.14

Klasse "Jolleblanding":

1. Jan Frode Baann, Fireball
1.41.10

2. Merete Møller, Topper
1.49.32
3. Thomas Mjøen og Eirik Meinert, Topper
2.24.05
4. Alexander Brynstad og Tom Jørgensen
Mini Laser
2.34.15
5. Cristopher Hobæk, Joachim Aarnes og André Nordsveen, Lærling

RESULTATER LITEN BANE

Klasse Optimist

1. Christian Andreas Skajaa
13.35
2. Simon Revholt Skjønberg
16.25
3. Henriette Taxt Røstadli og Cathrine Taxt Steen
18.25

Klasse Seilbrett

1. Anders Brøymer
21.30

Familien Jor takker alle involverte for hjelpen i år, og takker også for seg som arrangementsansvarlige. Vi ønsker Veierland Hytteeierforening lykke til med neste års arrangement.

(Og vi i Veierlendingen takker for referatet. Red. 2)

**Redningsvester
til alle! Viktig
om sommeren.
Viktigere om
vinteren.**

Fra Veierland vel

Referat fra medlemsmøtet 22.08.90

Til stede: Styret (6) pluss 12 medlemmer (1 mann, resten kvinner !)

1. Berit Brynhildsen ønsket velkommen til møtet.

2. Jørgen Romark orienterte om vellets økonomi. Vellet har en samlet gjeld på kr. 223.780,-. Dette koster pr. år i renter og avdrag kr. 50.400,-. Vi mottar husleie fra postverket pr. år på kr. 10.680,-.

Dette betyr at vi må tjene inn kr. 39.720,- hvert år bare for å dekke utgiftene til det nye posthuset.

Av inntekter vi har ble nevnt:

17. mai	kr. 3 221,-
Pinsen	kr. 29 994,-
Basar (brutto)	kr. 60 483,-
Kakelotteri	kr. 9 308,-
Nøtterøy kommune	kr. 10 000,-
Medlemsavgift Hytte	kr. 5 000,-
Kirkekollekt	kr. 1 931,-
Medlemsavgift	kr. 7 000,-
Plattesalg	kr. 1 300,-
Totalt	kr. 128 237,-

Det ble også orientert om møtet med rådmannen på Nøtterøy samme dag der vi ble rådet til å ta kontakt med banker for refinansiering av lånene. Vi ble i det samme møtet også lovet mer i støtte fra kommunen.

3. Veierlandsferja. Dette tema ble også drøftet med rådmannen på ovennevnte møte. Rådmannen sa da at kunne vi finne private som ville overta driften kunne vedkommende få ferja gratis av kommunen. Vi stilte oss uforstående til at ferja kunne gå med så stort underskudd. Rådmannen var enige med oss i at løsningen med at Øy-buss driver ferja uten å ha noe økonomisk ansvar for den er dårlig. Vi tok også opp det forhold at ferja ligger på Tenvik om natten. Av sikkerhetsgrunner ønsker vi ikke dette.

Dette ble referert for medlemmene. Det var enighet om at kommunen burde tilskrives ang. saken. Vi bør be kommunen utrede om det vil bli billigere for kommunen å drive ferja selv, fremfor å la Øy-buss gjøre jobben. Videre må det kreves at ferja ligger på Veierland om natten.

4. Mudderdepotet.

Denne saken kom opp igjen da det ble rapportert fra medlemmene at depotet ikke er sikret. Styret tar en samtale med grunneieren og skriver deretter brev til ham med kopi til kommunen og Mudringsservice. Det må understrekes hvilket ansvar som som bli grunneieren om noe skulle gå galt.

(Forts. neste s.)

Husk

å bestille
varer!

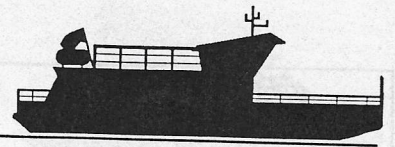
- Mat og drikke
- Jernvare/leker
- Maling
- Båtutstyr.

Vi bringer
på kort varsel.
15 kr pr tur.

VEIERLAND
LANDHANDL

033-88 013

Hytteutleie

Det er et marked for utleie av hus og hytter på Veierland. Vi får fra tid til annen henvendelse fra mulige leietakere. Vi hører også at noen leier ut allerede. Det er en fordel om hytteteiere og ditto leiere kan ha et sted hvor de finner hverandre. Du kan tjene godt med penger på eiendommen din om du leier ut.

(Forts. fra for. s. Medl.møte)

6. Lagring av grus i Albykilen. Medlemmene mente grusen kunne lagres ved søppelplassen.
7. Ambulansabilen. Forholdene rundt bilen ble drøftet. Styret tar et møte med Gerd, Jenny og Solveig der det settes opp en instruks for bilen. Denne skal slås opp i bilen og i garasjen. Av denne bør det gå frem hva som kan fraktes og ikke fraktes i bilen. Og at ingen må sitte på båra. At det ikke må røykes i bilen og at dyr ikke har adgang. At pasienter skal flytte på madrassen (vi får en ny igjen).
8. Diverse dugnader. Enighet om at styret setter opp plakater i god tid om når de skal finne sted, og kjøper inn nødvendig utstyr.
9. Septiktømming. Det kom spørsmål om Egil fortsatt skal tømme septik og om dette evt. hentes med lekter for kjøring til TAU.

Styret.

Kunne det være en idé å opprette en liste over villige og habile sjåførere til bilen? Slik at enkelte slapp å føle seg støtt fordi de aldri blir spurt, og slik at kjørefordelingen blir jevnest mulig?

Mellom fem og titusen kroner i uken avhengig av utstyr, beliggenhet og standard. Penger som kommer godt med til vedlikehold og nyanskaffelser. Men er det interesse hos hytteteierne? Vi henvender oss herved til dere alle. Gi redaksjonen et tips slik at interessen blir målbar. Så skal vi se hva vi kan få i stand.

Nye naboer?

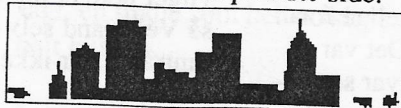
Vi har mottatt et hyggelig og interessant brev fra en av våre sommergjester, Mari Meyer. Sammen med tre søstre har hun overtatt eiendommen Brydeholmen etter Anders Meyer, og kunne nå tenke seg for et år å bo på Øya.

Hun skriver : "Jeg har utdanning fra landbrukshøyskolen i tillegg til pedagogisk utdanning, og tenker meg muligheten for diverse småjobber i Stokke/Nøtterøyområdet. I tillegg vever jeg.

Men først og fremst trenger vi et rolig overvintringsår, jeg og mine to gutter på 9 og 10 år.

Problemet er et sted å bo - hytta vår egner seg ikke som helårsbolig. Jeg trenger derfor et rimelig brukbart hus eller en hytte for vinteren 91/92 - helst fra skolestart i august 1991, og fram til 1. juli 1992. Vi er ikke redde for utedo!"

Vel folkens, skal vi prøve å rydde plass til den lille familien? Som dere ser forlanger de ikke stort. Så hvis noen kunne tenke seg å leie ut, eller om dere har en idé til løsning, ta kontakt med oss, eller med Mari Meyer direkte. Se annonsen på siste side.

Fra kommunen

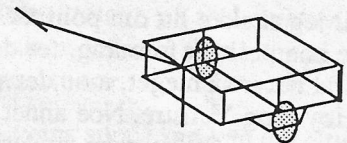
Ni personer fra kommunen var sammen med Egil, Jan Ove og Laila på befarings ved mudderdepotet fredag 14. sept. Man så nå at mudderet var tørket godt opp, og at ytterligere sikring av området neppe ville bli nødvendig.

Det ble likevel uttrykt skuffelse over at ansvarshavende ikke hadde etterkommet kravet om gjerde rundt anlegget da dette var aktuelt.

Holger har allerede begynt å ta ut masse fra stedet til overdekking av søppel på fyllingen.

Slik saken står i dag er det bare Jan Ove som står skadelidende igjen, med tette dreneringer fra huset og fra jordet.

Skal det være en handlevogn?

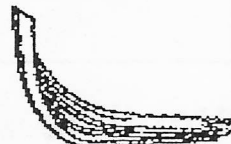

Veierlendingen har, for å styrke økonomien en smule, inngått et samarbeid med en smijernskunstner med tilknytning til Øya. Denne lager de utroligste ting i jern og stål. For tiden har vi på lager to handlevogner. Disse kan trilles for hånd, eller henges bak en sykkel.

Vognene er meget solide. De to vi har er uten bunn og sidevegger og uten maling. De selges for kr. 740,-. Ønskes komplett vogn, kommer den på kr. 1150,-.

Selve lasterommet måler 63 x 90 x 28 cm. Hjulene måler 30 cm. i diameter. Henv. tlf 88 173

Søren Prest forteller om sitt liv på gamle Veierland

*Søren Hansen holdt dette kåseriet på Veierland vel i 1978.
Kåseriet omhandler hans barndom og oppvekst på Veierland.*

Nå skal jeg si litt om kommunikasjonene. Jeg har vært inne på det litt før. Dette at vi hadde Kvikk og Oscar som gikk på hver sin kant av Nøtterøy. Jeg vet ikke hvor lang tid dere bruker når dere tar fergen over til Tenvik og videre med buss til Tønsberg? Hvor lang tid bruker dere?

Svar fra salen: *Vel en halv time.*

Men nå skal dere høre. Vi gikk ombord i Kvikk her ved Rønningen klokken syv om morgenen og Oscar kom til Vestgården sånn ved halv åttetiden og var i Tønsberg klokken ti. Eller fra halv åtte, kvart på åtte til ti. Og vi syntes vi reiste fantastisk fort.

Thorsen i salen avbryter: *Det tok bare en og en halv time!*

Ja, men dette var før din tid.

Så vil jeg snakke litt om politikk. Jeg skal ikke holde noe politisk foredrag, for det tror jeg ikke akkurat betyr så meget, men det var to partier. Det var Høyre og Venstre. Noe annet fantes der ikke i min barndom. Er det noen av dere som husker flere partier? Ja, selvsagt dere som er yngre, men dere som er gamle?

Veierlendingene har alltid vært konservative. Så sta konservative som det går ann var de. Og selvsagt var far ivrig høiremann. Og så var det en, og det var forresten en fjern slektning av deg rektor Thorsen, som var venstremann. Og de to, far og denne venstremannen, trakk ikke godt sammen. Hvordan det var eller ikke var, rent ubevisst så kom vi som var barn i dette rare samfunnet på den tanken at disse venstrefolkene, de var jo nærmest ateister. Så langt borte, ikke bare fra høirepolitikken, men så langt borte fra det som var riktig trodde vi de var. De var helt utenfor. Men sånn var det altså i en innskrenket barne- og ungdomshjerne. Og jeg tror ikke jeg var alene om disse tankene.

Så må jeg si litte grann om de rent kirkelige forhold. Veierland hørte altså Stokke til. Det var sogneprest Breien som i min barndom var sogneprest i Stokke, og han hadde alltid en personell

kapelan. Og den personell kapelan jeg kjente best og som ble min konfirmantprest, det var Erik Feth. Dere har kanskje truffet på hans sønn's navn: Olav Hillestad. Han har skrevet flere salmer i den nye korte salmeboken, "Salmer 73".

Regelmessig kom de gjerne annenhver gang til Veierland og holdt bibellesning, som de kalte det, på skolen. Og da var skolestuen proppende full. Når Breien kom, jeg tror det var klokken elleve det

skulle begynne, men klokken kunne bli halv tolv og den kunne bli tolv, men ingen prest. Men alle satt høytidelig og ventet; han kommer nok.

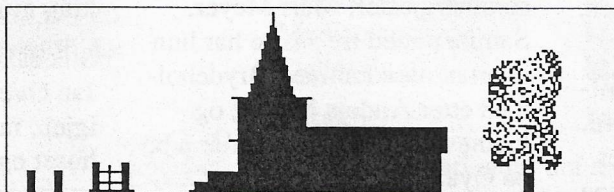
Den unge kappelanen derimot, han passet tiden, og da var vi godt fornøyd. Foruten at vi gikk der på skolen, så var det altså dette som var samlingen om det vi kaller å forkynne guds ord.

Den store forandringen skjedde da Veierland kirke ble bygget. Den ble bygget og innviet den 12. oktober 1905. Og det var et veldig fremskritt for Veierland. Da fikk vi også kirkegård. La meg med en gang få rette litt på dette ordet: kirkegård. Det har ikke noe med kirke å gjøre. Det er kjerregård.

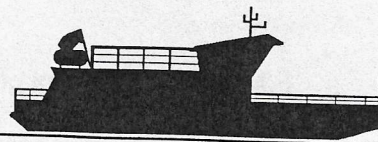
Dere husker en av kongene i Norge, Olav Kyrre. Der har vi det samme. Kyrre det er fred — friedshov. Fredens gård, fredens sted. Det vi kaller kirkegård er altså kjerregård.

Og her ble altså kirkegården innviet sammen med kirken. Det var biskop Bang som da kom og innviet Veierland kirke. Selv var jeg veldig interessert. Og dette var lenge før jeg hadde begynt å studere teologi.

Som ung gutt, etter min konfirmasjon i 1903, var jeg faktisk med på å samle inn penger til dette kirkehuset. Og det kostet — jeg tror ikke jeg tar feil nå — cirka 7000 kroner. Stokke kommune var så generøse at de bevilget til kirketjener, til graver — nei, ikke til graver, det måtte folk betale selv — og til brensel og alle sånne driftsutgifter. Men de bevilget ikke et øre til å bygge kirken. Det måtte altså Veierland selv klare, og det klarte de. Og da inntrådte der ikke så liten forandring.

Forsikring

Vi har vært i kontakt med forsikringselskapet UNI. Her sier de at fra 1. jan. 1991 må hytter og hus ha et brannslukningsapparat. Dette skal være av type ABE, dvs. pulver. Til slukking i treverk, elektriske komponenter og i væsker (Som for eks. i smultgryta.). Datoen er altså 1.1.1991, ikke 20.9.1990.

Fra samme dato må vi ha en røykdetektor i hver etasje. Det ble også nevnt at en brannslange skal være tilgjengelig fra denne datoen, men her håper man at et opplegg med en haveslange i vanlig god armert kvalitet vil tilfredstille kravene. Denne må i tilfelle være tilgjengelig året rundt.

Og det er bygningens eier som skal sørge for installasjonene. Hvis ikke disse tingene er i orden ved en eventuell brann, kan det medføre reduksjon i forsikringsutbetalingen.

Vi kan bestille apparatene gjennom butikken, sier Ray. Han kan vider tenke seg å ta eventuell service på disse med tid og stunder.

Vil du bli aviseier?

Dette nummeret kommer skammelig sent. Men været har vært fint, så da så.

Ennå en sommer er over. Nye ting er oppdaget, nye leker er prøvd. Det har vært herlig. Men nå står vinteren atter for døren.

Så var det dette nummeret, da. Det er ikke bare været skyld at det kommer sent. Årsaken ligger også i det at han ene er blitt så skrekkelig populær på jobben. Og at han andre har bestemt seg for å få litt skikk på dette med x-er og y-er.

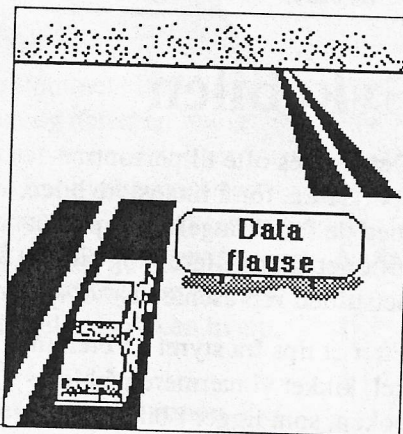
(Fortsettelse fra side 5- Afrika-brev...)

Det må være ensomt i dag å være hane i Norge. Haner og andre ensomme i Norge burde søke asyl i Afrika. Ensomhet er det lite av her. Den fattigdommen har vi ikke.-----

Videre i brevet forteller han at de har det bra, det er varmt og at de best husker somrene her på Øya. De kom hit for å oppleve vinter, men det ble det bare mildvær og regn ut av. Og her er hans adresse i Afrika:

HALFDAN BREKKE
P / B E 1 NISTCOL,
Chalimbana
Lusaka
ZAMBIA

De vil gjerne ha brev..

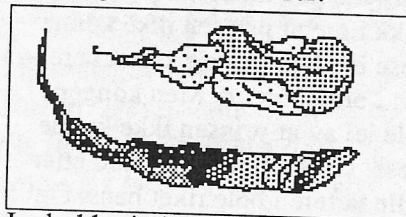
Slike ting tar tid, i hans alder. Og døgnet har bare sine timer. Det hjelper litt at klokken flyttes tilbake i september, men bare litt. Så vi kunne vel egentlig tenke oss en ny medeier i avisen. En som er dum nok til å tro at dette er viktig og morsomt arbeid. Med god tunge til frimerkeslikking, med brukbar sykkel til leveranser. Og med et lite ønske om å lære seg noe om data. Kort sagt, en tredje som heller ikke er helt hundre.

Lønn etter avtale. (Dvs. null)

(Fortsettelse fra side 1 - Mikkell Rev...)

Utenfor hiet finnes rester etter bytter, mye ekskrementer og en spesiell lukt. Kjenner du duften én gang, glemmer du den aldri og gjødselen gjør at særlig næringskrevende planter trives.

Revens ekskrement er pølseformet, 8-10 cm. langt, 2 cm. tykt og som regel spiralformet tilspisset i den ene enden. Fargen varierer fra sort til grått, men om høsten, når reven spiser mye bær, vil ekskrementene ofte ta farge av disse bærene. Blått er den fargen man oftest ser.

Innholdet i ekskrementene består av hår, fjær- og knokkelbiter fra smånagere og fugler. Reven benytter sine sterkt luktende ekskrementer til å markere sitt territorium, og du finner dem ofte anbrakt høyt, på små stubber, på steiner, i dyrets stier eller på gresstuser.

Revens spor i snø kan enkeltvis forveksles med en hunds, men har ulik hundens, et karakteristisk snorrett mønster der hvor du kan se mange etterhverandre. For eks. på et jorde, vil sporene minne om en snor med perler.

I skrivende stund er det ca. tre uker siden Mikkell sist ble observert på Øya. Enkelte antyder at den kan ha endt sine dager allerede, men den kan også ha følt seg så ensom at den har svømt over til fastlandet. I alle tilfelle er det en stund siden sist vi hadde rev her ute, og snart vil nok en ny stamme vokse frem.

Vær snill å holde et øye våkent når du er ute, og gi oss et tips om du ser spor etter Mikkell.

B-post

Returadr.: N-3144 Veierland

Prinsen som ikke ville lese

Av Daniel Romark

3. klasse,
Veierland
skole

Det var engang en konge som var så rik at han hadde femti store stuer fulle med gull. Men det var ikke alt som var bra.

For dronningen døde dagen etter de fikk en liten gutt. Men kongen var fornøyd med det. Om noen år ble prinsen større og veldig snill, og han begynte på skolen. Og han ble veldig flink, men en dag skulle prinsen lese. Men da ville han ikke. Da kongen fikk høre at prinsen ikke kunne lese ble han sint og kastet læreren i ormegården. Men kongen ble lei av at prinsen ikke kunne lese, så kongen sendte bud etter alle lærere i hele riket hans. Og dem som ikke greidde det ble kastet i ormegården.

Og der kommer de alle, spesialister og lærere som brukte briller og tok med seg tavler.

Så kom en fattigmann som bare eide et Dagblad. Han viste det til prinsen. Det syntes prinsen så spennende ut at han måtte lese. Og dermed ble fattigmannen millionær.

Den som ler først

Halfdan Brekke

Vi hadde en gås. Den hadde personlige fordommer. Det har inspirert meg til følgende minnedikt:

“Vår gås var et elskelig vesen. Den gikk der og var så god. Men kom der en hund inn på tunet:

Da hveste gåsa og lo. For alle må le av dem som ikke kan gå på på to.

I dag ligger hunden bak huset og gnager på litt av et lår — den siste rest av en godbit, fra gåsesteika i går. Det var ikke annet å vente. D'er slik det pleier å gå, — til slutt.”

Sykebil

Den brukes ofte til persontransport. Bl.a. for å finansiere bilen, med de forsikringer og kapitalutgifter et slikt velferds- og sikkerhetstilbud representerer.

Etter et tips fra styret i Veierland vel, kikket vi nærmere på kjøreboken, som ligger i bilen.

Det viser seg at fordelingen av sjåførjobbene er svært skjev. Ære være Solveig som må slite for å få noen til å kjøre. Og de mest trofaste sjåførene. Dette må koste penger, tid og tålmodighet. Og dugnadsånd.

Det siste året er kjøreoppdragene fordelt omtrent slik:

Tom Erik	30%
Jan Ove	20%
Odny	15%
Erik T.	10%
Holger	9%
Anne T.	8%
Oss andre	8%

Kommentarar?

Annonsehjørnet

Kr 15.- pr. annonse pr. gang. Overskrift + fem linjer.

Ekstra linjer kr 5.-.

15

HUS og HYTTEEIERE:

Maling og Beising. Gulvbelegging og tapetsering. Utføres raskt og fagmessig. Tlf. Tom 88240

Familie med to barn, 3 og 6 år, ønsker å leie hus på Veierland. Minimum 5 år. Telefon 88 202.

Hus/hytte ønskes leid.

Vi er en familie på tre, Mari-35, Øyvind-10 og Halvor-9, som gjerne vil overvintre et år på Veierland. Fra august 1991 til juli 1992. Er det noen som har et hus eller en hytte å leie ut til oss?

Ta kontakt med

Mari Meyer

Skogveien 11

1430 Ås.

Tlf. priv. 09-94 36 54

Tlf. jobb 02-34 91 57

Damer med Kost og Klut

påtar seg rengjøring med vann og sprut.

Anna Sofia: 88 175

Laila: 88 173

Øya's altnuligmann tilbyr

snekring/muring, sveising, hytte-etersyn, gjerde- og bryggemontering, trefelling, båtskyss og traktorskyss.

Svein Pedersen: 88 134

Mobiltelefon: 094-59 261